

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/23/2014
Identifikačné číslo spisu:	6713206473
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6713206473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 100/A, IČO: 36 432 105, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, proti povinnému V. E. bývajúcemu vo G., o vymoženie 331,94 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 15Er 263/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. júla 2013 sp. zn. 43CoE 224/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen uznesením z 21. mája 2013 č.k. 15Er 263/2013-42 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - ďalej len „Exekučný poriadok“] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti. V odôvodnení poukázal na to, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nebola osobitne dojednaná a spotrebiteľ sa na jej základe ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávnenou bez primeraného dôvodu vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Rozhodcovskú doložku preto súd považoval za neplatnú, v dôsledku čoho konštatoval, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a ním vydaný rozsudok nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. júla 2013 sp.zn. 43CoE 224/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že

dohodnutá rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Keďže rozhodcovský rozsudok nebol vydaný príslušným orgánom, rovnako ako súd prvého stupňa ho považoval za nulitný právny akt, ktorý nemožno v exekúcii vykonať.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 94 /2013, 1 ECdo 112/2013, 1 ECdo 221/2013, 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 E Cdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 E Cdo 92/2013, 3 E Cdo 135/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.